

PASTORAAL WOORD

Lieve parochianen,

De tijd vliegt. Dit nieuwe nummer van Hofnieuws verschijnt begin oktober en geldt tot 18 december. De zomervakantietijd is allang voorbij. Over 2 maanden is het Advent!

Ruim 1 maand ben ik weer in uw midden aanwezig na een goede tijd van verlof en vakantie op Flores in Indonesië. Ik ben heel blij en dankbaar dat ik drie maanden lang met mijn lieve moeder, zusters en broeders, nichten en neven samen mocht zijn. Daardoor ben ik ook tot rust gekomen.

Ik heb mijn werk weer vol enthousiasme hervat. Mijn spreekuur is elke vrijdag van 10.30-12.00 uur. Blij ben ik, dat uit de evaluatie van de Pastoraatsgroep blijkt dat de vakantie-vieringen in de Noordbeuk de parochianen goed zijn bevallen. Ook de twee vakantie-vieringen samen met de AB: één bij hen en één bij ons, zijn goed gegaan.

Mijn gedachten gaan ook uit naar onze dierbare pastor Nicolaas Theodorus Maria Essen. Nico is heengegaan op dinsdag 16 juli 2019 tijdens mijn vakantietijd. Dit trieste bericht hoorde ik van onze Pastoraatsgroep. Op Flores heb ik op zondag 21 juli voor zijn zielenrust gebeden, samen met honderden gelovigen in mijn dorpskerk. Onze liefdevolle God zal Ina, Aafke, familie Essen en familie Steman troosten, bemoedigen en nieuwe kracht geven om verder te kunnen leven. In dit pijnlijke verlies mogen we elkaar troosten met aandacht, liefde en gebed. We zullen Nico's naam met eerbied noemen in de Allerzielenviering op zaterdagavond 2 november 2019 om 19:30 uur.

Zondag 15 september vierden we de Startzondag van het nieuwe seizoen 2019-2020. Dit vervolgen wij met de Parochie Inspiratie-Middag op zondag 10 november.

We stonden op de Startzondag ook stil bij drie jubilea: 40 jaar Koffiebeuk, 45 jaar Hofnieuws, en 100 jaar Collectanten-college. Met de collectanten vieren we dit bovendien in de Eucharistieviering op 13 oktober.

Namens de parochianen wil ik alle vrijwilligers hartelijk bedanken voor hun inzet. Hier kan ik slechts enkele namen noemen: Joke van Wel, Lidy Quint, Netty Disch (Koffiebeuk); Roy Weijens, Jan Quint, Frans Woortmeijer (Hofnieuws); Bob Michels, Jan Hilhorst en Harrie Verstegen (Collectanten-college).

Alle vrijwilligerswerk is voor onze kerkgemeenschap goud waard. Zonder u was onze gemeenschap niet wat zij is. Uw werk is super belangrijk voor de opbouw van onze MvG-gemeenschap.

Zondag 6 oktober 16.00 uur is er een Gezinsviering met het thema: 'Kinderen en toekomst'. Ik hoop dat meer kinderen en jonge ouders in deze viering zullen participeren. Laten wij onze kinderen de kans geven om het leven van Jezus, de man van Nazareth te leren kennen. Jezus houdt van ieder menskind. Welkom dus aan alle kinderen en jonge ouders, misschien ook opa's en oma's, ja iedereen! Regelmatig is er op zondagen ook Kindernevendienst.

De komende maanden vinden diverse activiteiten plaats. Behalve elders in dit Hofnieuws verneemt u meer op de website of via de zondagse mededelingen.

Wij willen zo mogelijk de samenwerking tussen de MvG- en ABG-gemeenschappen verder versterken. In de zomer hielden we samen twee vieringen met de AB. Voor Advent en Kerst beleggen we 4 gezamenlijke Bijbelgespreksavonden over Profeten met Frank de Haas en Jaap v.d. Meij uit de ABG. Het is afwisselend in de Martelaren, AnnaBon en Gerardus Majella: 29 november bij ons, 6 december AB, 13 december GM, 20 december AB.

Met dit alles gaan we verder samen op weg naar de toekomst toe. **Het nieuwe Jaarthema is: "Ga en Vernieuw Mijn Huis – Samen op Weg naar Bloei..."**

Jezus, de Christus gaat met ons mee met Zijn hemelse zegen. Graag tot ziens!

Pastor Marianus Jehandut, svd.

Ook de herfst heeft zonnige dagen!

VAN DE VOORZITTER

Als ik dit stukje schrijf, hebben we net de start van het nieuwe kerkseizoen beleefd. Het was een mooie viering met Ari van Buuren, pater Marianus, zojuist terug van 3 maanden verlof, het LWM- en het kinderkoor. Er waren korte toespraakjes van pater Marianus over het nieuwe thema "Ga en vernieuw mijn huis", van Paul Proost, voorzitter van ons samenwerkingsverband Clara & Franciscus over de gebouwenplannen en verdergaande samenwerking in de regio, en van Agnes Skot over het belang van het kinderpastoraat. In de koffiebeuk vierden we de

jubilea van de Koffiebeuk (40 jaar), het Hofnieuws (45 jaar) en het College van Collectanten (100 jaar). Buiten in de tuin werd het feest voortgezet met de taartenwedstrijd onder leiding van Erika van Hove. Kortom een feestelijk zondag en een mooi begin van het kerkelijk seizoen. Namens het bestuur wil ik bij deze dan ook iedereen bedanken die deze zondag hebben mogelijk gemaakt waarvan velen - getuige de jubilea - alle vele tientallen jaren actief zijn voor onze parochie.

Paul Proost kwam na afloop naar mij toe en was blij zo een vitale gemeenschap te zien. We mogen met recht trots zijn op onze parochie die nog steeds veel te bieden heeft voor jong en oud. Komend jaar willen we vanuit die gedachte verder toewerken naar verdere verbondenheid in onze gemeenschap. Een die zich openstelt voor nieuwe ideeën, mensen en samenwerking. Door het gedeelde vertrouwen dat wij als gemeenschap met een missie er mogen zijn om anderen deelgenoot te maken van het mysterie van het geloof. Voor parochianen, randkerkelijken belangstellenden zijn er vele verschillende manieren om mee te doen; als deelnemer, organisator, vrager of aanbieder.

Als u vragen of ideeën, heeft schroomt niet om de pastoraatsgroep o.l.v. Ari van Buuren of het Locatiebestuur te benaderen. Daarnaast zou ik iedereen die met geloofsvragen of andere zorgen zit, willen aanmoedigen om een gesprek aan te vragen bij onze pastor Marianus. Hij heeft spreekuur op vrijdagochtend van 10:30- 12:00. Uiteraard behoort een huisbezoek ook tot de mogelijkheden.

Van het bestuurlijke front ben ik blij u te melden dat er geen obstakels meer zijn voor de benoeming van het Locatiebestuur inclusief mandatering van bevoegdheden door het bestuur van het samenwerkingsverband. Dat betekent dat wij hiermee als parochie de vrijheid hebben om binnen de gestelde kaders onze parochie te besturen namens het bestuur van het samenwerkingsverband Clara & Franciscus. Caspar van der Leeuw vertegenwoordigt als benoemd bestuurder onze belangen in het samenwerkingsverband. Tim Stok is als adviseur bij het bestuur van het samenwerkingsverband betrokken.

De grote bestuurlijke uitdaging ligt de komende tijd in het vervolmaken van het regio-gebouwenplan opdat het Bisdome tot een besluit kan komen welke machtigingen ze voor renovatie, verbouwing of verkoop in de regio willen geven. Tot die tijd ligt alles stil en dat geldt voor ons dus ook (helaas).

Voor wat betreft de vieringen in de Noordbeuk zijn deze door velen als heel positief ervaren. Kritiekpunt was soms de kwaliteit van het geluid maar daar wordt naar gekeken.

Een besluit is nog niet gevallen maar we willen ook voor andere vieringen gaan kijken of we gebruik kunnen maken van de Noordbeuk. Voor de vieringen in de grote kerk is u wellicht opgevallen dat de achterste banken met latten zijn afgedekt. Het idee is om gezamenlijk meer naar voren te zitten. Dit is een lang gekoesterde wens van de koren, voorgangers en diverse parochianen. We hopen dat deze verandering de samenzang en vieringen ten goede komen.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg

WIE WIL DE PR VAN ONZE PAROCHIE VERSTERKEN?

In onze parochie vinden vele activiteiten plaats, van Kerststallententoonstelling tot Vespers, van Kinderkoor tot concerten.

We willen onze prachtige kerk tot middelpunt maken van de Watergraafsmeer: een ontmoetingsplek voor jong en oud. Wij zijn daarom op zoek naar één of meerdere vrijwilligers die het leuk vinden om de Hofkerk op de kaart te zetten.

Dus heb je verstand van Public Relations (PR), sociale media en/of reclame, meld je bij ons aan. Wellicht zijn er mensen in je omgeving, die hiervoor te interesseren zijn. Dit is ook een mooie mogelijkheid voor studenten die PR-ervaring willen opdoen.

Alle kandidaten zijn welkom.

Contact: Locatiebestuur, Arthur Anderegg, e-mail: anderegg@xs4all.nl
telefoon: 06-536 749 53.

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje? Dan bent u van harte welkom 1x in de maand op de dinsdagochtend in de pastorie, Linnaeushof 94 van 10.00 - 12.00 uur.

De eerst volgende koffieochtend is:
dinsdag 15 oktober en 12 november 2019.
U bent van harte welkom!

BRIEF VAN PATER BERT WOONING

Tijdens de afwezigheid van Pater Marianus ging de regionaal overste van de SVD-orde twee keer in onze kerk voor in een zondagse eucharistieviering. In bijgaande brief kijkt hij daar op terug.

“Tot voor kort was ik nog nooit in uw kerk van de Martelaren van Gorcum geweest. Toen ik die op 7 juli na enig zoeken gevonden had, kwam mij het gebouw van buiten toch als bekend voor. Het waarom werd me duidelijk, toen op zondag, 27 juli, mw. de Haan, die mij van het Amstelstation ophaalde en me na de Viering weer wegbracht, vertelde dat deze kerk van de architect Kropholler was, alsook de huizen die daaromheen gebouwd zijn. Toen begreep ik pas goed waarom het was alsof ik die kerk al kende. Immers, in de jaren vijftig ben ik op het klein seminarie van de Missionarissen van het Goddelijk Woord geweest in Soesterberg en de kapel die daarbij hoorde was ook door deze zelfde architect gebouwd. Het klein seminarie is 50 jaar geleden gesloten en er huist nu het instituut “Kontakt der Continenten”. Het ligt aan de weg tussen Soesterberg en Amersfoort en is tegenwoordig een conferentiecentrum met hotelaccommodatie. Maar de kapel van architect Kropholler staat daar nog steeds.

De eerste contacten met mw. Janneke de Bruin waren heel prettig. Zij stuurde mij enkele weken van tevoren de teksten en enkele concrete aanwijzingen voor de Vieringen. Op die manier was het voor mij niet moeilijk om in uw kerk voor te gaan. Te meer nog omdat zij gedurende de Vieringen als een soort “diaken” aan mijn zijde bleef staan. Dat gaf mij rust want ja: elke kerk en parochie heeft toch haar eigen gewoonten en gebruiken.

Wat me opviel was uw goede deelname aan de Vieringen begeleid door mooi orgelspel. In het bijzonder de tweede keer, toen de Viering gerealiseerd werd in de kapel opzij van het priesterkoor. Dat was echt een gemeenschapsgebeuren en uw deelname en de aandacht gedurende de Viering hebben me veel geholpen om me bij U thuis te voelen en me geïnspireerd bij het vóórgaan. Want, of u het wilt of niet, de mate van deelname van de gelovigen vormt een inspiratie voor de priester en helpt hem om alles zo goed mogelijk te doen. In dit opzicht bent u een inspiratie voor mij geweest waarvoor ik u van harte bedank.

Ik bemoedig u om op deze manier door te gaan. Om deze reden wil ik graag nog eens terugkomen wanneer dat nodig is en wanneer ik vrij ben. Want, zoals u misschien wel weet, woon en werk ik in de parochie van Hoofddorp samen met twee andere medebroeders van onze congregatie en ben ik bovendien halftime verantwoordelijk voor de Spaanssprekende Parochie in Amsterdam die haar Vieringen elke

zondagmiddag houdt om 13.00 uur in de St. Nicolaaskerk. Omdat ik zo'n 40 jaar in Paraguay (Zuid-Amerika) ben geweest, ken ik de Spaanse taal en is de cultuur van de Spaanssprekende mensen mij niet vreemd.

Blij en dankbaar ben ik dat ik dit werk nog mag en kan doen: zowel bij u als in de Nicolaaskerk en in Hoofddorp. Van harte wens ik u het allerbeste toe en hopelijk: tot ziens!”

VREDE EN ALLE GOEDS OP 4 OKTOBER

In 1219, 8 eeuwen geleden ontmoetten St. Franciscus van Assisi en Sultan Malek Al-Kamil van Egypte elkaar. Franciscus ging op pelgrims-tocht naar het Heilige Land. In een sterk gebaar van dialoog kwam het in Egypte tot een bijzondere ontmoeting.

Twee vreemden ontmoetten elkaar in vrede, met één adem en hartslag voor God. De een was en bleef christen, de ander moslim. Die ontmoeting had een bijzonder effect, in het bijzonder op Franciscus. Hij voelde verwantschap met een andersgelovige en was onder de indruk van diens *adhan*, de oproep tot gebed doorheen stad en streek.

Kort daarop schreef hij een brief aan de stadsbestuurders en de custoden, waarin hij opriep elke dag de klokken te luiden of een andere oproep tot gebed te geven. Zodat God met heel het volk over heel de aarde geloofd kan worden.

Op vrijdag 4 oktober 2019, om 14.00 uur willen de Franciscanen wereldwijd de klokken laten luiden. Waarom op de Feestdag van Franciscus van Assisi, op het moment van het vrijdaggebed? Om Franciscus' verlangens waar te maken; om die belangrijke ontmoeting tussen Franciscus en de Sultan te gedenken; om in verbondenheid met onze moslimbroeders en -zusters te bidden voor vrede; om een hoopvol teken te geven samen met alle mensen van goede wil.

We nodigen ook iedereen uit om in het voetspoor van Franciscus letterlijk naar 'de ander' toe te gaan. Geef 's aandacht aan je andersgelovige buren, bezoek 's de moskee in de buurt.

Om elkaar onze verbondenheid te tonen, wordt elke deelnemer uitgenodigd zich te registreren via:

franciscancall4peace.org/inschrijving-actie.

Alle acties zullen in kaart gebracht worden en op de website te bekijken zijn!

Vredesgebed

U, God, bent groter dan alle namen die wij U kunnen geven. Wij aanbidden U met de Lofprijzing, waarin St. Franciscus U met 33 namen en typeringen bezong.

U bent de heilige Heer, de enige God die wonderbare dingen doet.

U bent sterk, groot, de Allerhoogste, de Almachtige.

U, heilige Vader bent de koning van hemel en aarde.

U bent drievuldig en één, Heer, God der goden.

U bent het goede, al het goede, het hoogste goed, Heer, levende en ware God.

U bent liefde en genegenheid; wijsheid, nederigheid en geduld.

U bent veiligheid en rust; vreugde en blijdschap, gerechtigheid en matigheid.

U bent al onze, overvloedige, rijkdom. U bent schoonheid, zachtmoedigheid.

U bent onze beschermer, behoeder en verdediger.

U bent sterkte en toevlucht. U bent onze hoop, ons geloof en onze liefde.

U bent heel onze vertroosting. U bent ons eeuwig leven: Grote en wonderbare Heer, almachtige God, barmhartige Redder.

Als wij dit geloven en beseffen kan onze wereld een koninkrijk van vrede worden, waar vreugde en toekomst is voor allen. Een wereld waar het goed is te leven in de naam van Jezus, uw Zoon.

Door Hem danken en eren wij U, Vader. En vervuld van zijn Geest zullen wij zijn Boodschap en zijn Gebed verder uitdragen tot het einde der tijden. Amen

Ari van Buuren

BIJ DE START VAN EEN NIEUW KERKELIJK SEIZOEN

We starten met de Martelaren een nieuw kerkelijk seizoen. Dat is altijd wel een spannend moment. Welke ideeën en plannen liggen er al?

Welke moeten nog worden uitgewerkt? Bij het verschijnen van dit Hofnieuws is het officiële startmoment, zondag 15 september, al voorbij. Er was een mooie en inspirerende viering en er was een genoeglijk samenzijn daarna, in de koffiebeuk en in de tuin. Met prachtig weer, en met heerlijke taarten en cakes.

Het experiment met de zondagse vieringen in de zomerperiode in de Noordbeuk van de kerk is wat mij betreft een groot succes geworden. In deze kleine en intieme ruimte voel je een grotere verbondenheid met

allen die samen met jou de viering meemaken. Ik heb het ervaren als kerkganger. Evenzeer heb ik het ervaren als (mede) voorganger van de viering. Je kijkt elkaar dan recht in de ogen. Die nabijheid doet goed, en werkt inspirerend. En wat werd er geweldig meegezongen.

Verbinding, verbondenheid, dat is uiteindelijk toch waar het om gaat in onze kerkelijke gemeenschap. In vieringen, maar ook op andere momenten dat we elkaar ontmoeten. In een groepje. In een tweegesprek. Over groepen gesproken. Ik maak sinds kort geen deel meer uit van de pastoraatsgroep. Enkele nummers van Hofnieuws terug heb ik daarover geschreven.

Geen lid meer, maar ik blijf met de pastoraatsgroep en met de individuele leden wel nauw verbonden. In een adviserende rol. Maar zeker ook meewerkend aan activiteiten die mede op initiatief van de groep georganiseerd worden.

Wat brengt dit nieuwe seizoen? Dat leidt ook tot de vraag: wat kunnen en wat willen we dat dit nieuwe jaar ons brengt? We kunnen er niet onderuit dat er in de loop van de jaren steeds minder mensen naar de zondagse vieringen zijn gekomen. We moeten ons ook realiseren dat de (werk)belasting van veel van onze vrijwilligers steeds groter is geworden. Daar moeten we nadrukkelijk oog voor hebben.

Wat mij betreft betekent dit - ik pleitte daar al vaker voor - dat er goede keuzes worden gemaakt: wat willen we als gemeenschap zeker doen én wat kunnen we ook nog doen? Want wat we wensen te doen, daar willen we ook voldoende kwaliteit aan kunnen geven. Er moeten prioriteiten worden gesteld. Laten we daar met elkaar heel goed over nadenken.

Een eerste zorg – maar zeker niet de enige – is daarbij de zondagse viering. Als een waardevol en kostbaar moment van ontmoeting. Naast ‘verbondenheid’ is ontmoeting een ander sleutelwoord. Zelf ervaar ik de kracht en de waarde van de ontmoeting bijvoorbeeld in de gespreks-groep van parochianen, die begin dit jaar voor het eerst bijeenkwam en die ik mag ‘begeleiden’. We gaan er dit seizoen mee verder. Wat me zeer verheugt.

Als het aan mij ligt, wordt dit ook het seizoen van het nader verkennen van mogelijkheden om meer te gaan samenwerken met de andere gemeenschappen die onder het Samenwerkingsverband Clara en Franciscus vallen.

In de zomerperiode hadden we twee vieringen samen met de mensen van de AnnaBon. Dat is een begin. Laat die samenwerking binnen C&F intensiever worden, ook rond andere activiteiten.

Laten we – met ieder die onze Martelarengemeenschap een warm hart toedraagt – bekijken hoe we onze Kerk vitaal en betekenisvol kunnen houden. We leven in een wereld waarin veel mis is. In onze zondagse liturgie en op andere momenten spreken we dat ook uit. We zijn het ons maar al te zeer bewust. De kracht van de Kerk, van onze ontmoetingen daarbinnen is, dat we daar – dwars tegen al het negatieve in - de hoop op een nieuwe wereld kunnen aanwakkeren, dat we het visioen van vrede en gerechtigheid levend houden. Dat we er kunnen ervaren wat we in die kille buitenwereld misschien vaak niet ervaren.

Die Kerk, dat zijn we samen. Ik schreef het eerder en herhaal het omdat het me zo geweldig aanspreekt: in ons bisdom werd nog niet zo lang geleden de idee omarmd van een Kerk Wij Samen. Daar ligt de nadruk op gemeenschap en gezamenlijkheid. Op gedeelde verantwoordelijkheid van iedereen die mee wil doen. Daar gaat het om aandacht voor elkaar. En in het bijzonder aandacht voor de zwakkeren. Daar zijn verdraagzaamheid en respect kernwoorden. En, omdat ik dat zo essentieel vind, mildheid.

Laten we op deze, positieve, wijze het nieuwe seizoen ingaan. Waarin we elkaar op diverse momenten en in verschillende verbanden tegenkomen. Omdat we daar nadrukkelijk voor kiezen.

Omdat we een enthousiasmerende en hartelijke gemeenschap willen zijn. Voor ieder die erbij wil horen. En met een open blik en uitnodigende houding naar anderen die zich met ons willen verbinden. Met aandacht voor elkaar en voor de grotere wereld om ons heen. Het lijkt me zeer de moeite waard!

Frank de Haas

KLEDINGINZAMELING

op zaterdag 19 oktober (9.30 – 11.30 uur)

voor Sam's Kledingactie/Mensen in Nood!

Onze Commissie Kerk en Samenleving zamelt ook dit najaar weer (draagbare) kleding, schoei-
sel, linnengoed en ander huishoudtextiel in.

De opbrengst van de ingezamelde spullen gaat naar een project in Jemen van hulporganisatie
Mensen in Nood/Cordaid.

Jemen ligt in het Midden Oosten en is ongeveer
16 keer zo groot als Nederland. Het land wordt

sinds 2015 geteisterd door een bloedige burgeroorlog. Sindsdien blijft de humanitaire crisis verergeren.

De inwoners worden niet alleen geconfronteerd met gewapende conflicten, maar ook met migratie, hongersnood en uitbraken van ziekten. Dit heeft geleid tot wat genoemd wordt de grootste humanitaire ramp in de wereld.

Ongeveer 80% van de bevolking (24,1 miljoen mensen) heeft behoefte aan humanitaire hulp, waaronder 14,3 miljoen mensen die in levensgevaar zijn. Sinds juni 2018 is dit aantal mensen gestegen met 3 miljoen. Kwetsbare bevolkingsgroepen in 230 van de 333 districten zijn blootgesteld aan hongersnood. Hier is noodhulp nodig om een grote dreigende catastrofe te voorkomen.

Sam's/Cordaid biedt de meest kwetsbare mensen, zoals kinderen zonder ouders, of kinderen met alleen hun moeder, opa's en oma's met kleinkinderen en gezinnen met gehandicapte gezinsleden levensreddende noodhulp. Voor hen dreigt de hongerdood het eerst.

Momenteel zorgt Cordaid samen met de lokale Jemini-partnerorganisatie Yamaan voor de distributie van dekens en kleding voor de winterperiode, daarnaast worden er aan alle gezinnen hygiënepakketten uitgedeeld met daarin zeep, wasmiddel en damesverband. Zo worden ziektes zoals cholera beperkt. Tevens krijgen de meest kwetsbare mensen voedselbonnen en geld voor onderdak.

Om een voorbeeld te geven van wat Sam's kan doen met uw inbreng: een hygiënepakket kost 4 Euro en van een voedselbon van 36 Euro kan een gezin een maand lang voldoende voedsel kopen. Overnachtingskosten voor een heel gezin bedragen 56 Euro voor een maand.

Voor meer informatie over het werk van Sam's Kledingactie, en over wat er wel en niet mag worden ingeleverd (wel: draagbare kleding, lingerie en accessoires zoals tassen en ceintuurs, maar ook schoenen en huishoudtextiel. Let op: gordijnen mogen wel, maar kussens en dekbedden niet!) kunt u terecht op www.samskledingactie.nl of kunt u contact opnemen via 088-2080100.

Sam's Kledingactie zamelt al ruim 50 jaar kleding in voor Mensen in Nood, samen met honderden vrijwilligers. De ingezamelde kleding wordt gesorteerd en verkocht aan commerciële partijen. De netto opbrengst komt ten goede aan de projecten die Sam's ondersteunt.

Voor de inbrengers op zaterdag 19 oktober staat een lekker kopje koffie klaar! De locatie is als vanouds het middenportaal van de kerk, Linnaeushof 94. Graag tot de 19^e!

4^e CLARA & FRANCISCUSLEZING

Op **donderdag, 7 november** 2019, vindt de 4^e Clara & Franciscuslezing plaats in onze kerk. De lezing is bedoeld voor alle parochianen van ons samenwerkingsverband en vindt plaats in de pastorie kerk. Aanvang 20.00 uur. U bent van harte uitgenodigd! Inloop vanaf 19.30 uur.

Na de eerdere Clara & Franciscuslezingen in de Martelaren (2016. Ko Schuurmans, *Waar blijft de kerk?*), Drie Stromen (2017. Nicolaas Sintobin, *Spiritualiteit van Paus Franciscus*) en Urbanus (2018, Nico van der Peet, *de droom van Paus Innocentius III*) is het in 2019 de beurt aan Dr. Jorge E. Castillo Guerra.

Jorge Castillo Guerra is universitair docent Wereldchristendom en interreligieuze betrekkingen aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Hij zal spreken over **Interculturele kerkopbouw: kerkvorming vanuit diversiteit.**

Nu Nederland qua nationaliteiten steeds diverser wordt, heeft dat uiteraard ook zijn weerslag op de kerken in Nederland. Het aantal Nederlandse kerkbezoekers neemt af, maar vaak wordt dat aangevuld door kerkgangers afkomstig uit andere landen, uit andere culturen.

Voor voorgangers geldt hetzelfde: steeds vaker zie je pastores van all over the world voor een Nederlandse parochie staan.

Beide zaken zijn van toepassing op onze Martelaren parochie en meer nog op de andere parochies in ons samenwerkingsverband.

Dr. Jorge E. Castillo Guerra geeft zelf een korte omschrijving van de door hem te houden lezing op 10 oktober:

Door de toename van mensen met diverse culturele achtergronden convergeren diverse christelijke tradities in dezelfde samenleving. De cruciale vraag die daaruit voortkomt, is: hoe kunnen we samen vormgeven aan een kerkgemeenschap in deze situatie?

Het antwoord op deze vraag zet weer aan tot veel andere vragen zoals over de organisatie van vieringen, de taal die wordt gebruikt, de ruimte die een nieuwe volksdevotie moet krijgen, de rol van het bestuur of de verantwoordelijkheid voor de financiën. De vorming van een kerkgemeenschap die rekening houdt met de diversiteit van de kerkgangers is de rode draad in deze lezing. Onder de naam interculturele kerkopbouw reflecteren we op de betekenis van interculturaliteit en maken we kennis met een model voor de kerkvorming vanuit culturele diversiteit.

Frans Woortmeijer

BLOEMEN GROET

Het nieuwe seizoen 2019-2020 gaat weer beginnen. Dan hopen wij weer parochianen, of mensen die eens extra aandacht verdienen, blij te maken met onze bloemengroet als teken van meeleven bij ziekte, verdriet en bemoediging.

Ieder keer weer word ik getroffen door de mooie reacties van de ontvangers. Verrast dat er iemand aan de deur staat en jou dat prachtige boeket bloemen overhandigt. Even een praatje, hoe gaat het er mee, gewoon een luisterend oor.

Mag ik weer om uw medewerking vragen om ons attent te maken op mensen die zo'n bloemetje, een beetje noodzakelijke aandacht, vanuit onze gemeenschap verdienen.

U kunt hierover contact opnemen met mij of een mail sturen.

Mag ik ook een beroep op u doen om de bloemen eens weg te brengen? Heel fijn en hiervoor mijn hartelijke dank.

En al is de kas van het bloemenfonds nu weer even goed gevuld, toch blijft uw gift welkom op IBAN NL95 INGB 0003 1583 76 t.n.v. Hofnieuws, Diemen, onder vermelding van bloemenfonds.

Janneke de Bruin
(pastoraatsgroep@hofkerk.amsterdam)

KINDERPASTORAAT

Kinderen waren altijd heel dicht bij God. Hun eenvoud, hun vergeten vreugde, hun liefde, werden ons door Jezus voorgehouden als voorbeeld.

Wij gelovigen nemen het leven serieus, en meestal domineren serieuze zaken onze relatie met God en met elkaar.

Maar vaak zijn het de vreugde van samen doorgebrachte tijd, de schoonheid van de natuur en het helemaal opgaan in het spel die een diepere ervaring geven van met-God-zijn.

Als katholieke, christelijke opvoeders is het doel van ons leven om aan onze omgeving en aan wie ons zijn toevertrouwd de oneindige liefde,

goedheid en voorzienige aanwezigheid van God in de wereld bekend te maken.

Door deel te nemen aan vrolijke samenwerkingsactiviteiten, zoals kindernevendiensten en gezinsvieringen, kunnen we de kinderen op hun weg helpen met ons eigen voorbeeld van geloof en katholieke, christelijke waarden.

Onze kerk heeft een pareltje: een speciale Kinderhoek in de Doopkapel. Tijdens vieringen kunnen de kinderen in het bijzijn van hun ouders spelen of kleuren en meeluisteren naar de viering en die zo beleven.

De natuurlijke vreugde en ervaringen van het spel, de creatieve kracht en invloed van de spel-gemeenschap vormen de basis en maken het werk van genade gemakkelijker.

Elk jaar organiseren wij met veel succes de Sponsorloop om kinderen in Bukra Ahla te helpen: volgend jaar op 18 april.

Verder is er nog het kinderkoor dat van tijd tot tijd onze vieringen op-luistert. De eerstkomende Gezinsviering is op 6 oktober.

Wij hopen echt dat we ons ons kinderpastoraal werk mogen doen ter meerdere eer en glorie van God, en ten behoeve van kinderen, ouders en onze gemeenschap!

Agnes Skot

NICO VERTELDE OVER ZIJN LEVEN

17 juni 2018: Meet & Pray. Het moest een ontmoetingsmiddag worden. Ontmoeting met pastor Nico Essen. 27 jaar was ik pastor van de Martelaren. Afscheid had ik niet genomen. Ik hoopte nog vele jaren mijn steentje aan de parochie te kunnen bijdragen. Nu was ik ernstig ziek. Veel betekenen kon ik al niet, maar nu in de toekomst ook niet.

Ik wilde niet door de achterdeur vertrekken. Nog eenmaal wilde ik op het podium van de Martelaren staan en vertellen over mijn leven als pastor, wie mij had geïnspireerd, had gedragen en dat ik daar dankbaar voor was. Daarnaast kon ieder zijn verhaal vertellen, wat Nico voor hem/haar betekend had, of voor de parochie, of oecumene.

Beste vrienden,

30 november 2017 veranderde mijn leven. 'Een mens is een sterveling, mensen zijn geboren om eens weer dood te gaan.' Honderden keren

heb ik die zin hier uitgesproken over dierbare mensen. En nu treft het je zelf.

Longvlieskanker. Asbestkanker. Mesothelioom. Hoe kom je eraan?

69 Jaar ben ik. Niet de jongste meer. Mijn vader werd maar 67. Onbevattelijk, dat dit je zo overkomt, maar je bent niet de enige, hoe-velen worden door het noodlot getroffen, niet iedereen sterft vredig en verzadigd van dagen in zijn bed. Verdrietig ben ik. Maar ook dankbaar voor het leven dat mij werd gegeven.

Wat maakte mij rijk? Wie was voor mij belangrijk?

Tante Dora. Ze was een vriendin van mijn ouders. Wij noemden haar tante. Zij bood mijn moeder aan: ik wil de jongens wel pianoles geven. Ze zullen het leuk vinden. En er kwam een piano in huis. Dat was bijzonder in een tuindersgezin in de jaren '50. En de piano werd een rijkdom in mijn leven.

Ik ging naar Hageveld, het klein seminarie, en werd in de hoogste klassen de organist. Een mooie taak. Onvergetelijk die avonden dat ik in een donkere, lege kapel me op het orgel uitleefde.

Na Hageveld ging ik theologie studeren in Amsterdam.

Daar kwamen de kapelaans van Grootebroek Lex Koot en Ben Smit op bezoek. Of ik pianist wilde worden van Joko, het Jongerenkoor? Ik was vervreemd geraakt van mijn geboortedorp. Maar nu kwam ik weer thuis. Het was de tijd van de grote vernieuwing in de kerk. Een boeiende tijd voor een theologiestudent. En ik telde mee in de parochie.

Vanuit het koor werd Axioma opgericht, Westfrieslands leukste cabaretgroep. Zij zochten een pianist. Ik werd de begeleider, maar je inspireert elkaar, ook ik ging liedjes schrijven. Nooit gedacht, dat ik dat kon. En van achter de piano zag ik hoe Piet en Fred de zaal bespeelden. Ik werd geen conferencier, maar wie krijgt er zo'n ervaring als je voor wilt gaan in de kerk? Want ik werd pastor in Hoorn.

Een onmogelijke overgang van de zorgeloze student naar een voorbeeldig man van de kerk. Dat kon dus niet. Maar de piano redde me. De dirigent van het jongerenkoor stapte op. Zou Nico dat willen doen? En ik werd artistiek leider van Pai Nosso. Een koor vol muzikaal talent. Het ging mijn capaciteiten te boven, maar een dirigent was ook eigenlijk niet nodig.

Pastor zijn in Hoorn was een prachtige periode, met pastoraat, catechese, diaconie, jongerenwerk. Het ging goed op alle fronten. Maar Pai Nosso was mijn visitekaartje. Na 9 jaar vertrok ik.

Ik koos voor een sabbatjaar en samen met mijn vriend Ruud Visser ging ik een klein jaar naar Israël. Wonen in Jerusalem, dat is toch een

droom? Het Jodendom leren kennen, de Islam, de Oosterse Kerken. Alles vind je daar. Een rijke ervaring. En toen?

Ik ging naar Amsterdam, kwam bij de Martelaren.

Aan dirigenten, pianisten, musici was hier geen gebrek. Maar in de koffiabeuk stond een piano. En die bracht saamhorigheid en gezelligheid in de gemeenschap.

Het kinderkoor van de parochie stortte in. Het nieuwe seizoen begon. Komen er minder dan 12 kinderen, dan stoppen we. Er kwamen er 11. En ik ging met hen zingen. En toen Aafke kwam meezingen, bracht ze haar halve klas mee.

Ja, de parochie vergrijsde. Maar ik had contact met kinderen, met jonge ouders. Zij voelden zich thuis in de kerk. Doopsel, communie, vormsel, het werden onvergetelijke feesten.

Met grote dank aan Ina. Zonder haar zou het niet gekund hebben.

In 2012 mocht ik vieren hier 25 jaar pastor te zijn. Grandioos! Ik mocht terugblikken op een prachtige tijd. Voorgaan hier, met vriendelijke kosters, collectanten en altijd met een koor.

En samenwerken met parochiebestuur, parochievergadering, met allerlei commissies, geloof me, dat kon ik echt wel goed.

En bovenal meeleven met de parochianen.

Mijn pastoraat was eenvoudig naar St. Paulus: weest blij met wie blij zijn, en bedroefd met wie bedroefd zijn.

O wat mooi, die 25 jaren. Ik werd niet moe, ik was hier altijd graag.

Twee jaar later kwam het pensioen. Een afscheid wilde ik niet, ik had gedacht nog vele jaren mijn steentje aan de parochie te kunnen bijdragen. Niet dus. Een andere wind waaide door de parochie. Jammer.

Maar toch gingen er weer deuren open. Met veel voldoening ga ik nu regelmatig voor in verpleegtehuizen. En ook daar staat een piano. En tijdens de dienst of erna, dan kruip ik erachter en verbeeld ik me even dat ik broer Theo ben, die in Westfriesland zoveel mensen blij maakt met Droomland, Lily Marleen, of In 't groene dal, in 't stille dal.

En dat allemaal dank zij tante Dora. De piano heeft mij veel gegeven.

Maar hij maakt je niet tot pastor.

Van kindsbeen af wilde ik priester worden. Pastor werd dat later. Zonder de inspirerende kapelaan Koot zou ik niet de pastor zijn geworden, die ik werd.

Ik studeerde in die jaren theologie in Amsterdam, kon goed uit mijn hoofd leren, haalde elk tentamen, maar bij mijn kandidaatsscriptie liep ik vast. Ik had een Bijbeltekst gekozen. Ik kon er wel wat over zeggen, maar wat had hij te zeggen?? Ik schreef Lex Koot, inmiddels werkzaam in Amsterdam, hoe zou jij over deze tekst preken?

En hij reageerde: 'Kom mee, we gaan naar Frans Breukelman'. Ik kende hem niet. En ik ontmoette iemand, die mij de Schriften uitlegde, die mij de ogen opende. *En mijn hart brandde in mijn binnenste.* Het grote plezier waarmee Frans je liet delen in wat hij in de teksten gevonden had, sloeg op mij over. Ik werd geboeid. Ik werd een geboeide.

Thuis gekomen schreef ik in één ruk mijn scriptie en studeerde daarna nog 5 jaar theologie. Dat kon in die jaren.

Protestant werd ik niet, maar heel veel heb ik geleerd van de kerk van de Reformatie.

Frans Breukelman leerde me de bijbel lezen én waar het in de prediking om gaat. Hij leerde me, dat ik uit mezelf niets hoefde te vertellen, geen snelle opinies, geen zwevende gevoelens. Ja, wat had ik te vertellen? Ook ik zelf was bijna iedere week verrast door wat er nu gezegd moest worden. Want er is iets wat gezegd wil worden, waarop gewacht wordt, wat ons verrast.

Het is een opgave een preek maken. Maar ik vond het mooi werk.

Meer dan 27 jaar preekte ik voor eigen parochie. Dat kan niet. Maar het kon wel. Ik kende zoveel mensen, en **zij** waren in mijn gedachten. Wij werden **allen** betrokken in dat grote verhaal van God met zijn mensen.

Hoe zou ik pastor geweest zijn zonder Frans Breukelman. Dank Lex Koot.

Tenslotte wil ik nog één noemen, die voor mij belangrijk was. Wie anders? Mijn moeder. Toen ik in Grootebroek Ina aan haar voorstelde, zag zij het meteen. 'Zij is het!' En ik wist dat het goed was.

En Nico alleen, hij bestond niet meer. Hij was met Ina.

En Ina alleen, zij bestond niet meer. Zij was met Nico.

Onvergetelijk, ons huwelijk, hier in de kerk, op 12 september 1998 en op 20 december 1999 kwam Aafke. Nu 18 jaar.

Wat een geluk, dat zij mijn wereld maakten.

Wat een geluk, dat zij mij werden gegeven.

En hoe heeft ook de parochie hiervan genoten. Dat was nog niet eerder vertoond in de Martelaren, een pastor die door de parochie fietste met een kind voorop in een zitje. Hoe mooi was die tijd.

En nu?

Binnenkort ga ik weer naar het AvL voor nieuwe behandelingen. Of ze zullen baten, we kunnen er alleen maar voor bidden.

Het is op hoop van zegen. Ik hoop en bid, dat mij nog vele goede dagen gegeven zullen worden. En hoe het ook zij: Geloof, hoop en liefde zullen blijven, alle drie.

En de grootste is de liefde. 'Ik laat je niet aan je lot. Ik zal er zijn'.

Nico, 17 juni 2018

HERINNERINGEN AAN PASTOR NICO ESSEN

Mijn eerste stappen binnen onze parochie dateren alweer van ruim 10 jaar geleden. In het begin kwam ik alleen in de kerk om even een kaars te branden, de kerststallententoonstelling te bezoeken of naar de zondagmiddagopenstelling te gaan. Mijn vrouw Diana ging ook regelmatig mee.

In de zomer van 2011 bezochten wij op een zondagmiddag samen de Hofkerk. Wij hadden trouwplannen en wilden ons burgerlijk huwelijk graag laten sluiten in deze prachtige kerk. We gaven onze ogen de kost en maakten foto's. Niet lang daarna belde ik hierover met pastor Nico Essen. Hij was heel enthousiast en we maakten een afspraak met hem om de mogelijkheden te bespreken en nogmaals in de kerk te kijken. Hoewel ik hem op dat moment nog alleen op afstand kende, o.a. van de opening van een kerststallententoonstelling, de Sinterklaasfeesten en een uitvaart, was er bij dat eerste gesprek in zijn kantoor direct een klik.

Wanneer ik iets later weer op een zondagmiddag de kerk bezocht spoorde een parochiaan mij aan om eens naar een viering op de zondagochtend te komen. Dat deed ik en ik was zeer gegrepen door de manier waarop Nico voorging en preekte. Na afloop in de koffiebeuk herkende hij mij direct: "Ah, daar is de bruidegom!" Ik bleef komen op de zondagochtend en Nico zei lachend dat ik al een echte kerkganger begon te worden. Aan mijn vrouw vertelde ik over Nico's mooie preken en zijn welbespraaktheid. Ik vroeg haar of het niet geweldig zou zijn als hij, die als pastor zo verbonden is aan de Hofkerk, ons als Buitengewoon Ambtenaar van de Burgerlijke Stand (BABS) zou trouwen.

Mijn vrouw vond dat een mooi idee. Zij ging mee naar een viering, zag en hoorde Nico voorgaan en was direct overtuigd. Nu was het zaak om hem te vragen of hij ook BABS wilde zijn. We maakten weer een afspraak. Hij was verrast door de vraag en vroeg bedenktijd om dit ook met zijn vrouw Ina te bespreken. Een aantal dagen zaten wij in spanning. Toen kwam het verlossende woord en dat was: "Ja!" Daarna volgden nog vele gesprekken ter voorbereiding van ons huwelijk en werd Nico door de rechtbank beëdigd. Op 23 juli 2012 was ons prachtig huwelijk een feit. Hoe mooi hadden wij dit samen met Nico vorm gegeven, hoe veel goede ideeën had hij ons aan de hand gedaan en hoe welkom voelden wij ons binnen de parochie.

In de 10 jaren die aan dit alles voorafgingen was mijn geloof gegroeid en daarmee ook mijn interesse in het praktiseren van dat geloof binnen een katholieke kerkgemeenschap. Ik vond wat ik zocht in onze parochie.

In het vroege najaar van 2012 vroeg ik Nico om gedoopt te worden. Hij zag dat wel aankomen denk ik, zeker omdat ik toen al een jaar trouwe bezoeker was op de zondagochtend en wij al enkele malen gesprekken over het geloof hadden. Na een gesprek over mijn motivatie tot de doop spraken we af dat ik niet alleen met hem mijn doop zou voorbereiden, maar dat ik ook zou meedoen met de Vormselvoorbereiding. Daar zaten ook kandidaat-dopelingen bij.

Op 30 maart 2013 werd ik tijdens de drukbezochte Paaswake door Nico gedoopt. Dezelfde avond ging ik ter communie en in mei ontving ik het H. Vormsel van vormheer Henry Post. Ik heb een goede voorbereidingstijd gehad, die eigenlijk al veel eerder begonnen was door zelfstudie en mijn bezoek aan de kerk en de zondagse vieringen en waarbij de Vormselvoorbereiding perfect aansloot. Nico begreep snel dat ik al veel dingen wist en dat ik al langer toe wilde treden tot de katholieke Kerk maar dat ik de stap nog niet had gezet. Wat dat betreft had hij aan een half woord genoeg.

Mijn vrouw groeide mee in alles en had in de jaren ook de wens gekregen om gedoopt te worden. Zij werd in 2014 door Nico in de doopkapel gedoopt. En ons zoontje Robin doopte hij in 2015. Iedere keer prachtig en persoonlijk gedaan, met bij de laatste doop "Liedje voor Robin" waarbij Ina en Aafke meezongen met Nico terwijl hij op de piano speelde. Onvergetelijke gebeurtenissen waarvoor Nico graag bij ons thuis kwam om dit alles onder het genot van een kopje koffie en een huisgemaakte lekkernij voor te bereiden. Toen ik eind 2015 na een zondagse viering bij Nico aangaf dat Diana en ik een gesprek met hem wilde hebben vroeg Aafke haar vader waarover dat zou gaan. 'Nou, dat gaat heus wel over het kerkelijk huwelijk', zei hij toen lachend. Dat was juist. Met Nico en diaken Marcel de Haas begonnen wij ons kerkelijk huwelijk voor te bereiden. 19 augustus 2016 werd een schitterende dag dankzij beide heren. En uiteraard had Nico tijdens de receptie voor het bruidspaar nog een persoonlijk lied.

Buiten alle bovengenoemde gebeurtenissen hebben wij in ons privéleven veel steun en vriendschap ervaren van Nico. Op moeilijke momenten was hij er voor ons, kwam hij naar ons toe. Hij had de gave om oprecht mee te leven en tegelijkertijd op nuchtere en praktische wijze ondersteuning te bieden. Velen van u, die hem al zo'n 30 jaar kenden, zullen dat ook ondervonden hebben. Hij heeft daarmee een onuitwisbare indruk gemaakt op ons, ondanks dat wij hem relatief kort gekend hebben. Want helaas werd Nico in 2017 ziek. Behandelingen mochten niet baten en hij overleed op 16 juli jl.

Ik ben blij dat ik twee maanden daarvoor als secretaris van de Stichting Vrienden van Watergraafsmeer aan Nico onze allereerste Jaarprijs

mocht uitreiken. De Jaarprijs*) is bedoeld voor mensen die zich al geruime tijd in/of voor de Watergraafsmeer inzetten. Het was een emotioneel moment, waarbij ik Nico kort toesprak. Nico heeft dit bijzonder gewaardeerd en het heeft mij dan ook diep ontroerd dat het zijn wens was dat de prijs op zijn kist zou staan. Hij voelde dat het een prijs uit het hart was.

Nico, velen zijn jou dankbaar, velen zullen jou missen, velen zullen jou nooit vergeten.

René van Eunen

**)Voor een klein stukje over de Jaarprijs en een meer algemeen in memoriam dat ik schreef kijkt u op:*

<https://www.vriendenvanwatergraafsmeer.nl/pastor-nico-essen-krijgt-de-vwgm-nl-jaarprijs-2019>

*<https://www.vriendenvanwatergraafsmeer.nl/in-memoriam-nico-essen>
Wilt u de teksten op papier? Neem dan contact met mij op.*

DANK

Soms breekt uw licht in mensen door, onstuitbaar.

Deze tekst stond op de rouwkaart en kwam terug in de gedenkservis van 22 juli jl. waarin wij afscheid moesten nemen van Nico, onze geliefde man en vader, en uw pastor.

Dankbaar zijn wij dat wij in deze zware tijd dit licht mogen ervaren in alle mensen die met ons meeleven.

Toen in november 2017 bekend werd dat Nico ongeneeslijk ziek was, kwam er een niet aflatende stroom op gang van kaarten, e-mails, bloemen, opgestoken kaarsen, bezoeken en uitnodigingen voor gezellige uitjes. Dit deed ons heel goed en Nico heeft tot het laatst toe genoten van alle aandacht, liefde en betrokkenheid.

Blij was hij dat hij op zondag 17 maart de dienst in de kerk mocht en kon doen waarna wij zijn 70^e verjaardag met een lach en een traan groots hebben gevierd. Die dag voelde hij weer hoe hij gewaardeerd werd door vele parochianen. Net als bij de Meet & Pray van 17 juni 2018, die dankzij de inzet van velen, een middag werd waar wij met grote dankbaarheid op terug konden kijken.

Na het overlijden van Nico hebben wij honderden kaarten en e-mails ontvangen. Wij lazen prachtige, persoonlijke, ontroerende teksten en herinneringen aan Nico, die duidelijk maakten dat hij in zijn pastoraat – weest blij met wie blij zijn en bedroefd met wie bedroefd zijn – veel voor mensen heeft betekend.

Ook de volle kerk bij de gedachtenisviering gaf aan dat wij niet alleen stonden in ons verdriet. Dank aan alle aanwezigen die met hun mee-gebrachte bloem zorgden voor een indrukwekkende bloemenzee, waardoor meer dan honderd bloemen mochten bloeien.

Veel dank ook aan diegenen die hebben meegewerkt aan de viering die door Nico zelf was voorbereid: de zangers en zangeressen die een groot koor vormden, de dirigente, musici, voorganger, lector, sprekers, kosters, koffiezetters, boekjesmaker, tekenaar en kerkversierders. Het was een viering naar Nico's hart: vol warmte, muziek en mooie teksten. U zult begrijpen dat het heel moeilijk is om iedereen persoonlijk te bedanken voor zijn/haar aanwezigheid bij de uitvaart en voor alle kaarten en e-mails.

Daarom willen wij u, ook namens de familie Essen, via dit stukje in Hofnieuws heel hartelijk dankzeggen voor al uw medeleven en belangstelling.

Ondanks alle pijn en verdriet hebben wij de afgelopen periode, mede dankzij uw steun, ook als heel waardevol en bijzonder ervaren.

Ina Steman en Aafke Essen

TEKSTEN GEDACHTENISVIERING NICO ESSEN

Na de gedachtenisviering van onze overleden, oud-pastor Nico Essen op 22 juli 2019, ontving zijn echtgenote Ina Steman veel vragen naar de tekst van de toespraken die tijdens deze viering uitgesproken zijn.

Mede op haar verzoek kunt u deze toespraken en enkele andere teksten die tijdens de gedachtenisviering gesproken zijn, lezen op onze website. Ga daarvoor naar:

<http://hofkerk.amsterdam/teksten-gedachtenisviering-nico-essen/>

U vindt hier ook Nico's laatste preek, uitgesproken op 25 mei 2019 in het Sarphatihuis.

JAARLIJKSE KLAVERJASDAVOND

De jaarlijkse klaverjasavond van de collectanten komt er weer aan. Noteer in uw agenda: vrijdag 15 november a.s. Aanvang 20 uur in de koffiebeuk van de Hofkerk. En natuurlijk zijn er prachtige prijzen en is er weer de traditionele loterij.

Entree € 2.00 en aanmelden bij Jan Hilhorst of één van de kosters.

Films kijken in de Hof der Verbeelding

Binnenkort starten wij met het 8e seizoen van onze Hof der Verbeelding. Wij gaan dit seizoen weer mooie films vertonen in de Zoetmulderzaal en hopen u te mogen verwelkomen.

Ons eerste thema behelst **Nederlandse films**. Eén van de scènes van de film die wij in december laten zien werd in onze kerk opgenomen. Verdere informatie leest u hieronder.

Donderdag 10 oktober

Een film uit 2014 met in de hoofdrol Monic Hendrickx. Het is het najaar van 1572 en de zaken van ondernemersvrouw Kenau Simonsdochter Hasselaer, die een scheepswerf beheert, lijken goed te gaan ondanks de Tachtigjarige Oorlog die aan de gang is. Echter, Kenau heeft het moeilijk met haar dochters, vooral haar jongste Geertruid is losgeslagen in haar geloofsopvattingen en heimelijk verliefd op Pieter Ripperda, de zoon van de gouverneur van de stad Haarlem.

Na een beeldenstorm in de Sint Bavokerk worden Pieter, Geertruid en andere jongelingen opgepakt en naar Utrecht gezonden. Daar worden de jongeren tot de brandstapel veroordeeld en Kenau met haar oudste dochter Kathelijne komen net te laat om bezwaar te maken. Kathelijne weet haar jongste zus nog uit haar lijden te verlossen door middel van een pistoolschot.

Teruggekeerd in Haarlem lijkt de Spaanse gezagvoerder Don Frederik op weg naar de stad met zijn leger, waarmee hij daarvoor het bloedbad van Naarden heeft aangericht.

Op het eerst lijkt Kenau geen interesse te hebben om haar stad te gaan verdedigen tegen de Spanjaarden, mede door de verbittering om de dood van haar jongste dochter. Maar na het verraad van stadsregent Cornelis Duyff gaat ze overstag en schenkt haar scheepswerf hout voor het versterken van de stadspoorten. Tijdens het Beleg van Haarlem (1572-1573) gaat de weduwe de strijd aan met de Spanjaarden en voert ze een groep Haarlemse vrouwen aan.

Donderdag 14 november

Een film uit 1975 van Bert Haanstra met in de hoofdrollen Kees Busse, Ton Lensink en Dora van der Groen. Kees Pulder, huisarts in een

plattelandsdorp, krijgt onverwacht bezoek van een oude studievriend, de bekende neurochirurg Hans van Inge Liedaerd. Tijdens een etentje en de daaropvolgende slemppartij halen zij herinneringen op:

Van Inge Liedaerd roemt Pulder als een gevat en populair student, maar deze herinnert zich hier niets van. Van Inge Liedaerd blijft logeren, maar de volgende ochtend blijkt hij te zijn vertrokken, met medeneming van Pulders morfinevoorraad. Hans van Inge Liedaerd, nu ontmaskerd als drugsverslaafde, sterft niet veel later aan een overdosis.

Pulder neemt Van Inge Liedaerd echter niets kwalijk, integendeel: hij beseft dat hij al jaren een ingeslapen bestaan leidt, en dat Hans hem de ogen heeft geopend. Tijdens de begrafenis ontmoet Pulder, nu helemaal in de ban van Hans, de minnares van Hans, de aan alcohol verslaafde mevrouw Mies, en spreekt met haar af om over Hans te praten. Na de begrafenis spreekt Pulder tevens met de echtgenote van Hans. Zij blijkt echter alleen maar slechte herinneringen aan haar huwelijk te hebben, en wenst geen verder contact.

Na een moeizaam eerste bezoek begint Pulder, die nu zo veel mogelijk van Hans wil weten, steeds vaker bij mevrouw Mies langs te gaan. Deze avonden monden steevast uit in flinke slemppartijen, waardoor Pulder zijn gezin en zijn praktijk steeds meer begint te verwaarlozen.

Donderdag 12 december

Een film uit 2018 met Barry Atsma en Jacob Derwig. Als bankier Walraven van Hall in de Tweede Wereldoorlog wordt gevraagd of hij zijn financiële contacten voor het verzet wil inzetten, aarzelt hij niet lang. Samen met zijn broer, Gijs van Hall, bedenkt hij een riskante constructie om grote leningen af te sluiten waarmee het verzet gefinancierd kan worden.

Als ook dat niet genoeg is plegen de broers de grootste bankfraude uit de Nederlandse geschiedenis: tientallen miljoenen guldens worden onder het oog van de bezetters de Nederlandse bank uit gesluisd.

Een zeer spannende scène in deze film werd opgenomen in onze kerkzaal.

De filmavonden starten zoals gewoonlijk om 19:30 uur met koffie en thee en om 20:00 uur begint de film. Ari van Buuren ontfermt zich over de inleiding en het nagesprek. We drinken aan het einde van de avond nog een glaasje met elkaar waarbij er ook gelegenheid is tot napraten. Wij vertonen de films in de Zoetmulderzaal. U kunt hiervoor de ingang van de pastorie aan de voorkant van de kerk gebruiken. U moet aanbellen bij de bovenste bel.

Wij vragen een kostendekkende bijdrage van € 5,-.

I.v.m. rechten mogen wij hier geen filmtitels openbaar maken. Wilt u meer over de films of titels weten dan kan dat via een email aan: **hofkerkfilms@outlook.com** of door navraag te doen bij één van ons in de kerk. Wij verwelkomen u graag op onze filmavonden!

René van Eunen,
mede namens Ben Steggerda, Liesbeth Wijkhuizen en Ari van Buuren

ACTIVITEITEN 14 DECEMBER

Thema: Eindelijk Thuis

Stiltewandeling (vanaf 13.30 uur)

De meesten van u kennen ongetwijfeld het wereldberoemde schilderij 'De verloren zoon' van Rembrandt. Henri Nouwen heeft over dit schilderij een boek geschreven met als titel 'Eindelijk thuis'.

Rondom dit thema wordt er op zaterdag 14 december een inspirerende middag georganiseerd in de Hofkerk, in voorbereiding naar kerst.

De achterliggende jaren hebben we diverse stilte wandelingen rondom verschillende thema's georganiseerd. Op moment van dit schrijven is nog niet bekend hoe we deze middag precies gaan invullen.

Maar het idee is om andere en meerdere activiteiten aan te bieden, maar wel met als doel een stukje bezinning en reflectie. Zodra hier meer over bekend is laten wij dit weten.

Maar... noteer de datum alvast in uw agenda en houd de berichtgeving in de gaten.

Janet en Mariëtte Hilhorst

Vesperviering (16.30 uur), maaltijd en verdieping thema "Eindelijk Thuis"

Aansluitend aan de stiltewandeling is er om 16.30 uur een Vesperviering met na afloop, voor wie dat willen, een eenvoudige doch voedzame maaltijd.

Na de Vesper om 17.00 uur hebben wij, in samenwerking met de ABG parochie, Tessa Koopmanschap, uitgenodigd. Zij volgde een opleiding tot docent o.a. beeldende vorming en kunstgeschiedenis.

In 2008 volgde Tessa een opleiding bibliodrama. Zij heeft zich toegelegd op het laten ervaren en het overdragen van bijbelverhalen in spel en beweging.

Het verhaal van Henri Nouwen over **De Verloren Zoon** staat centraal. Tessa begint met een inleiding, waarna we verder het verhaal in duiken.

Meedoen vraagt wél een open geest en bereidheid om je te verbinden met de personages uit het verhaal.

Verdere inhoudelijke informatie over deze middag kunt u lezen in de komende nieuwsbrieven en op de website van de Hofkerk.

Voor deelname aan de maaltijd na afloop van de Vesper zijn de kosten € 5. Wilt u deelnemen aan de maaltijd, laat u dat dan even weten aan Janneke de Bruin.

Van harte welkom en graag tot ziens op zaterdag 14 december.

Janneke de Bruin

WERELDWINKEL “HET ELSENGROEN”

terug in de Hofkerk

Na de vakantieperiode is de Cadeauwinkel van de Wereld – Wereldwinkel Het Elsenegroen weer regelmatig aanwezig voor en na de zondagsvieringen met een kraam met bijzondere fairtrade artikelen en producten uit heel veel werelddelen, en allemaal met een verhaal! Kom kijken en luisteren!

Wij verkopen producten, zowel food als non-food, en een belangrijke voorwaarde is dat producenten in ontwikkelingslanden een redelijke prijs kunnen krijgen voor hun producten, allemaal met Fair Trade-keurmerk, producten die zijn gemaakt met respect voor mens en milieu.

Alle producten zijn verschillend en van verschillende materialen, bijna allemaal met de hand gemaakt. Nadat we deze producten hier inkopen en weer gaan verkopen, gaat alles wat we overhouden naar projecten van onze doelstelling.

Onze Wereldwinkel-bus staat op vrijdag en zaterdag (10.00-16.30 uur) op het Diemerplein bij de Apotheek in Diemen en verder draaien we vele ambulante kramen, bijv. in kerken, ziekenhuizen, Diemerfestijn, Winkelcentrum Diemerplein, Fiets en Wandelbeurs Utrecht, enz.

Het werk wordt geheel gedaan door onze vrijwilligers. Kom gerust kijken bij onze kraam; het belangrijkste is het verhaal achter de producten.

Ook kunt u onze producten kopen in de Hofkerk. Wij zijn hier regelmatig aanwezig voor en na de zondagochtend viering. Data worden binnenkort aangekondigd via website en nieuwsbrief. En natuurlijk zijn we er ook tijdens de kerstfair en de kerststallententoonstelling.

Jolanda Merks

PERSONALIA

Onze overledenen:

Pastor Nico Essen 70 jaar

Het verhaal begint bij de geboorte van Nico in Grootebroek, toen nog een katholiek lintdorp tussen Hoorn en Enkhuizen. Nico was de tweede zoon van Dirk Essen en Gitta de Wit. Vader was een landbouwer en moeder zorgde voor de kinderen. Zes jongens en een meisje. Toen Nico groot genoeg was, mocht hij met zijn vader mee de polder in, met de schuit. Tulpen koppen, bollen rapen, bloemkool planten.

Nico wilde heel graag priester worden. Op 12 jarige leeftijd vertrok Nico naar seminarie Hageveld, in een compleet andere wereld tussen priesters en nonnen.

Alleen in de vakanties kwam Nico thuis. Tante Dora zorgde dat er een piano in huis kwam. Dat bracht gezelligheid in huis.

Na het behalen van zijn gymnasiumdiploma begon Nico met zijn studie theologie aan de Katholieke Theologische Hogeschool in Amsterdam.

Het was aan het eind van de jaren zestig, de tijd van flower-power en het Pastoraal Concilie van de Nederlandse kerkprovincie (1966-1970). Hij behaalde zijn doctorandusbul. Bij Nico sloeg de twijfel toe of hij nog wel priester wilde worden.

Door de week had hij wat baantjes in de hoofdstad, maar in de week-ends kwam Nico steeds vaker thuis.

Het werd de tijd van de beatmis.

Hij bemoeide zich met de liturgie en bouwde een gezellige vriendenploeg op met elke week wel ergens een feestje. Niet veel later werd hij gevraagd pianist te worden bij Axioma, de Lutjebroekse cabaretgroep, die in de wijde omgeving veel publiek trok.

Nico schreef het ene liedje na het andere liedje met als hoogtepunt "de klanken van Amadeus", een lied over een jongen en een meisje die samen met hulp van een onbekende man, en de muziek van Amadeus, hun eigen paradijsje op aarde trachten te scheppen.

Nico werd pastoraal werker in Hoorn.

Na 9 jaar vertrok Nico met zijn vriend Ruud Visser voor een sabbatjaar naar Israël, op zoek naar de bronnen van de religies, maar ook om zich op zijn toekomst te bezinnen. Daar ontdekte hij dat hij zijn weg had gevonden. Hij wilde pastoraal werker zijn. Nico ging ervan uit dat het celibaat voor priesters zou worden opgeheven, gelet op de besluiten van het Nederlands Pastoraal Concilie in Noordwijkerhout. Samen met andere pastoraal werkers schrok Nico dat de opvolger van paus

Joannes XXIII, paus Paulus VI, alle besluiten van het concilie ont-raadde. De sfeer in de kerkprovincie sloeg om. Pastoraal werkers verloren hun positie. De mogelijkheid werd geschapen om als pastoraal werker te kiezen voor een wijding tot diaken. Nico wilde die weg niet op. Hij voelde dat als verraad aan de groep pastoraal werkers.

Hij vond een plek in Amsterdam, de Martelaren van Gorcum. Nico was een perfecte regisseur, zonder zelf op de voorgrond te treden. Hij gaf alle eer aan anderen. Hij werkte er met volle overgave 27 jaar. Daar ontmoette hij ook zijn toekomstige vrouw Ina. De klanken van Amadeus klonken! Zij trouwden en kregen een dochter Aafke. Zijn 25-jarig jubileum als pastor was ongekend. Hoe kan dat ook anders voor iemand met zo veel talenten. Het was een prachtige tijd. Voor heel veel mensen in de Watergraafsmeer heeft hij veel kunnen betekenen.

Al spoedig bemerkten de parochianen dat Nico een groot hart voor de parochie toonde, een luisterende herder, die goed kon organiseren en regisseren.

Tijdens het 100-jarig bestaan van de parochie in 2002 moest het kerkgebouw grondig gerestaureerd worden. Een paar jaar later vond een uitgebreide uitbreiding en restauratie van het orgel plaats. Pastor Nico zocht en vond donateurs. Flinke bedragen werden gedoneerd door parochianen, dankzij Nico's contacten.

Nico keek ook over de grens en hij zette zich in voor het ontwikkelingswerk.

Zo ontstond het project Malawi, een arm Afrikaans land onder de evenaar. De Broeders van Maastricht leidden er een school. Om meer kinderen onderwijs te kunnen aanbieden was een brug nodig over een rivier. Anders was de tocht voor de scholieren te lang en te gevaarlijk. Er ontstond een project van de broers Thomas en Cas Lechner, met ondersteuning van Nico. De brug kwam er dankzij allerlei acties waarbij Nico een drijvende kracht was. Zo kwamen er jaarlijkse sponsor-tochten. Ina deed volop mee aan de organisatie. Veel kinderen, de meeste van de Sint Lidwina-school liepen hun rondjes voor Afrika.

Na de brug zette de parochie zich in voor een aantal gebouwen rond de school. Nico was zo enthousiast dat hij in 2013 zelf naar Malawi toe is gereisd. De laatste berichten uit Malawi zijn nog steeds hoopvol, ondanks de natuurrampen die over Malawi gingen, staat de school er nog.

De liturgie vond Nico erg belangrijk. De jeugd wist hij bij het kerkgebeuren te betrekken door samen met Ina en later ook Aafke het kinderkoor te leiden. Als man van de communicatie besteedde Nico

veel aandacht aan het parochieblad Hofnieuws. In zijn rubriek in memoriam schonk hij jarenlang veel aandacht aan de overledenen. Hij typeerde hen op gevoelige wijze met inachtneming van de privacy, alles tot steun van de nabestaanden. Het laatste in memoriam schreef pastor Nico nog in het laatste nummer van Hofnieuws.

Nico deed trouwens veel huisbezoeken. Hij zorgde voor een jaarmis, waarbij hij de familie uitnodigde en met Allerzielen kwamen de familieleden opnieuw bij elkaar.

Naast de communicatie via Hofnieuws besteedde Nico veel aandacht aan de bijeenkomsten na de zondagse viering in de koffiebeuk. Als er iets te vieren viel, speelde Nico op de piano en componeerde hij liedjes. Voor het begin van het kerkelijk seizoen bedacht Nico het Martelarenfeest. Op die manier wilde Nico speciale aandacht geven aan parochianen die veel werk verzetten, maar redelijk onbekend waren. Even uit de anonimiteit in het voetlicht zetten. Even bedanken voor de grote inzet voor de parochie.

Nico was een warm voorstander van de oecumene. Hij had prima contacten met de dominees in de Watergraafsmeer. Ook zorgde Nico, samen met de dominees, voor de oecumenische vieringen.

Nico was jarenlang bestuurslid van het Jeugdcomité en van de parochiële caritas, de PCI. Voor de caritas was hij de oren en ogen van de parochie.

Vlak voor zijn emeritaat richtte Nico samen met anderen de pastoraatsgroep op. Zo kon Nico samen met andere vrijwilligers na zijn vertrek de liturgievieringen door laten gaan.

Tot verbazing van de parochie werd op zeer korte termijn een opvolger aangesteld.

Wegens een ander zicht op liturgie en bestuur ontstond een conflict. Nico besloot het team te verlaten. Dit conflict heeft veel parochianen en Nico en zijn gezin veel pijn gedaan.

Pas tijdens de speciale viering vanwege zijn 70-ste verjaardag zijn de verhoudingen genormaliseerd. Maar intussen had het noodlot toe geslagen.

Op 30 november 2017 kreeg Nico te horen dat hij leed aan een ongeneeslijke ziekte. Waarschijnlijk is Nico 40 jaar geleden besmet geraakt met asbest. Nico woonde in een studentenhuis waar brand was uitgebroken. Tijdens die brand is asbest vrij gekomen. Een mede bewoner overleed eerder aan deze ernstige ziekte. Zijn leven eindigde dus met de pech, die hem 40 jaar geleden is overkomen. Bizar.

Pech voor Nico, pech voor Ina en Aafke, pech voor ons allemaal. In een korte tijd namen de klachten toe. Veel hoesten, bijna altijd benauwd. Hij stierf rustig in de handen van Ina en Aafke. De dood kwam als een verlossing.

Pastor Nico wist zich altijd bij het vele werk voor de parochie sterk en liefdevol ondersteund door hen. Wij parochianen zijn Ina en Aafke daar erg dankbaar voor.

We zullen Nico erg missen. Dat hij ruste in vrede.

Wim Nypels

Frans Boogers 84 jaar

Op 19 augustus 2019 overleed Franciscus Leonardus Boogers.

Frans Boogers (23 juni 1935) is geboren en getogen in de Indische buurt, waar zijn vader kleermaker was. Hij groeide op in een gezin van 8 kinderen. De familie was nauw betrokken bij de Gerardus Majella-parochie. Frans ging bouwkunde studeren en werd architect.

Hij was bekend als restauratiearchitect van onder meer de Papegaai aan de Kalverstraat, de Nicolaas, de Duif en de Hofkerk.

Door zijn goede contacten en zijn deskundigheid haalde hij voor onze kerk de status van Kanjermonument binnen. Alleen door deze uitverkiezing kon de parochie aan het werk met de uitgebreide restauratie in 2002. De restauratie kreeg een eervolle vermelding van de Europa Nostra Award 2006 voor monumenten (European Union Prize for Cultural Heritage).

Wim Nypels

Einde zomertijd

Oranje en rood, warme kleuren
Paddenstoelen en heerlijke geuren
Wandelen door het bos
Kastanjes rapen in het mos
Vroeger donker, later licht
Een herfstzonnetje op je gezicht
Warme haard, gezelligheid
Afscheid van de zomertijd.

Herfst
KAPLAARZEN AAN,
BANJEREN IN DE PLASSEN
DONKERE
DAGEN
Kaarsjes aan
boswandeling
eikeltjes zoeken

LITURGIEKALENDER

zondag 6 oktober 10.30 uur 16.00 uur	Woord- en Communieviering A.v. Buuren Gezinsviering M. Jehandut, mw. E. v. Hove en A. v. Buuren	LWM Hofkerk- Kinderkoor
zondag 13 oktober 10.30 uur [kindernevendienst]	Eucharistieviering Jubileum Collectanten M. Jehandut	Jubilemus Domino
zondag 20 oktober 10.30 uur	Woord- en Communieviering B. Michels en mw. E. Molenaar	Meerklank
zondag 27 oktober 10.30 uur	Eucharistieviering Y. Asa	LWM
zaterdag 2 november 19.30 uur	Allerzielen Eucharistieviering M. Jehandut en A. v. Buuren	LWM
zondag 3 november 10.30 uur	Woord- en Communieviering F. de Haas	Jubilemus Domino
zondag 10 november 10.30 uur [kindernevendienst]	Woord- en Communieviering + Parochie Inspiratie Middag A.van Buuren en mw. J. de Bruin	Meerklank
zondag 17 november 10.30 uur	Eucharistieviering M. Jehandut	LWM
zondag 24 november 10.30 uur [kindernevendienst]	Feest van Christus Koning Woord- en Communieviering H. Hartog	Jubilemus Domino
zondag 1 december 10.30 uur	Eerste zondag van de Advent Woord- en Communieviering Bezoek van St. Nicolaas A.v. Buuren, F. de Haas en Mw. E. v. Hove	Meerklank + Hofkerk Kinderkoor
zondag 8 december 10.30 uur [kindernevendienst]	Tweede zondag van de Advent Eucharistieviering Y. Asa	LWM

*Alle genoemde tijden en voorgangers zijn onder voorbehoud,
er kunnen nog wijzigingen plaatsvinden.
Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de laatste info.*